

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT. Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
reillető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Uj önvédelmi harc.

Pécs, 1896. október hó 3

(*) Félévvel ezelőtt jeleztük volt, s dacára minden kormányparti csürés-csavarásnak, cáfolatnak, állandóan kitarítottunk mellette, hogy az országgyűlés f. évi október hó 5-én fog föl szöveget. Ugyiszólván lapunk volt az egyetlen a hazában, a mely ebben a tekintetben nem ült föl semmiféle mesterséges hirtelésnek. Nem jóslási viszketeg, vagy nagyképszerűség vágy készített bennünket ezt a föl szöveget már félévvel ezelőtt oly határozottan jelezni, hanem ismerte a torló események sodrát, jó eleve tudtuk, hogy ez az egyetlen eszköze még Bánffy hatalma ideig-óráig való megmentésére...

Ime tehát elkövetkezett az utolsó óra és a cselekvésre első sorban az ellenzéknek ugyancsak készülnie kell. Készülnie a hazafias érzület legteljesebb lelkesedésével, a végtelenségig harcolni kész bátorság- és elszántsággal, minden kicsinyes érdek és tekintet mellőzésével, fáradhatatlan kitarítás, türelem, szivósság és eszélyességgel; mert valóban nagy veszélyben a haza és oly nagy nemzeti és anyagi érdekek vannak kockára téve, hogy 1848-49 óta még nem fenyegetett oly végzetes árulás, oly rettentő porba alázás, mint fenyeget most a lelkiismeretlen uralmon lévő párt és kormány részéről.

Mostani kormányunk feje, akit az erőszak fujt föl az ország vezető emberévé, a ki kinevezetése első percétől fogva egész a mai napig minden ténykedésével hazánk és nemzetünk meggyalázásának szakadatlan láncolatát produkálta, kezeli ujjal azt a hatalmas pártkasszát, a mivel — legalább ő úgy hiszi — az egész országot meg lehet vásárolnia, akit törekvésében basáskodási hajlamain kívül segít az a nagy apparátus, mely eltörpíteni van hivatva minden szabad gondolkozást, független nézetnyilvánítást.

Hogy visszafelé menjünk a sorrendben, legutóbbi „stikli“-je, melyet a vaskapui ünnepeknél elkövetett nemzeti méltóságunk és állami tekintélyünk ellen, az oly minősíthetetlen botrány volt, a melyért minden magyar állampolgárnak pártkülönbség nélkül pirulnia és szégyenkeznie kell s a melyért minden más valamire való országban elkergetnék az ilyen minden államférfiúi képesség nélkül való embert, a kit csak azért szerettek meg a bécsi udvarnál, mert kiszámított ravaszsággal megszökött Kossuth Lajos temetése elől, jól lehet parlamenti határozat kötelezte a megjelenésre.

Most kell tehát 1848-49 óta másodszor az önvédelmi harcra készülnünk. Mert nem alkotmányos polgári jog gyakorlása lesz a Bánffy b. dirigálása alatt végbemenő választás, hanem erőszak, jog-

tiprás, vesztegetés, vásárlás, a hivatalos hatalommal való legféltelenebb visszaélés és mindaz, ami förtelem és alávalóság létezik a mostani rendszerben, a melyet a Bánffy kreaturák hidegvérrel hajtanak végre.

Nem is kell éppen ellenzékinek lenni, csak elfogulatlanok, hogy minden tisztességes ember undorral forduljon el oly kormányzattól, mely a kuriai bíraskodásról alkotott s a képviselőház által egyhangúlag elfogadott törvényjavaslattal oly komédiát merészkedik játszani, mint azt most Bánffy b. megcselekedte. Csakis ilyen politikai agent provocateur-ségre kész ember volt képes megakadályozni annak törvénynyóvását, mivelhogy még ez a sok tekintetben oly fogyatékos törvény is fészélyezné őt durva erőszakoskodásai korlátlan gyakorlásában.

Hát vajjon nem szándékos rászedése az a nemzetnek, hogy heteken át tárgyalat egy javaslatot, melynek életbeléptetésére kötelező ígéretet tett Apponyinak, mint a parlamentnek, — nem szándékos elfecsérlése az az állam pénzének, hogy hosszú időn át ezzel foglalkoztatja a nagy diurnumot élvező képviselőket, aztán pedig úgy intézi a dolgot, hogy a főrendiház azt megbuktassa, miután távol tartotta azokat a főrendeket a tárgyalástól, akik ezt a javaslatot megszavazták volna?!

Ugyan mutasson hát a Bánffyt még ilyenek után is támogatni hajlandó part

A „Pécsi Figyelő“ tárcájá.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A hét első eseményei között Pécsnek is nevezetes szép szerep jutott. Vasárnap vendégeiül üdvözölhette a millenniumi bányász-kongresszus huszonegy tagját s hétfnő a bányáit mutogathatta meg nekik, kedden meg a saját nevezetességeit. Persze, az időnek ebbe a dologba is bele kellett szólnia s rossz, esős idő volt az oka, hogy a vendégekül jelentkezett ötvenhét bányász közül harminchat visszamaradt, nem mevéen nekiindulni a rossz, esős, hideg időnek még a gyorsvonat bársony ülésin sem. Node mikor már harminchat jelentkező lemondott a kirándulásról s a többiek összeolvastván magukat, látták, hogy huszonegyen vannak, így zengtek unisono:

— De mi bizony elmegyünk. Huszonegygyel nem lehet veszteni!

És el is jöttek és nem is bánták meg, hogy eljöttek. Már a vasutnál láthatták, hogy mi pécsiek nem nézzük őket a „föld gyomrának tudósai“-ként, hanem nézzük az igaz vendégszeretet szemüvegén keresztül. És mind járt megszerettek bennünket, mihelyt a mi örökifju főjegyzőnk üdvözölte őket és rögtön

a legnagyobb elismeréssel gondoltak a nálunk uralkodó rendre, mikor látták, hogy olyan ügybuzgó, olyan tevékeny, mindentudó, mindenütt ottlevő, előzékeny és gondos rendőrkapitányunk van mint a milyen a titkára volt. Igaz ugyan, hogy az esős idő miatt az utcán a bevonuló vendégeket nem üdvözölte más, csak az új hirdetései oszlopok, node az a magyaros vendégszeretet, melyet aztán itt tartózkodásuk alatt mindenütt érezték, százszorosán kárpótolta őket az eimaradt éljenzések helyett. Később aztán éljenzésekben is volt részük. Kint a bányatelepi banketten, mikor a hangulat már arra a bizonyos legmagasabb fokra emelkedett s mikor ugynevezett „erőpróbák“ rendezettek, de persze nem ötvenkilós vasgolyókkal. Csak amolyan könnyű poharakkal, a melyekben azonban csillogott a villányi, meg a pezsgő s a melyeket bizony-bizony nem sokáig bír emelgetni a legerősebb athléta sem. Hát ezeken az erőpróbákon megtörtént aztán, hogy az — ellenfél, a magyar lett a vesztes és a vendégek győztesen kerültek ki a próbából. Hja, Vesztfáliában és egyebütt is szoktak ám — iszogatni, dalolgatni, nemcsak Pécsen!

Szóval szépen, örömmel, lelkesedéssel kezdődött nálunk is a hét. Ugyanakkor azonban, mikor Baranya székvárosa mulatott, egyik községünkben nagy volt a busulás. A németbolyi néppárti népgyűlést elmosta az eső s csak pár száz embernek volt kedve

ingyen vasárnapi mulatságként meghallgatni a gyűlés szónokait. Ezeket pedig csak az vigasztalta, hogy aranygyapjas pátrónusuk a tolnamegyei Szakoson még ennyire se tudott menni, mert ott meg egy ifjúság hallgatót se tudtak fogni a népgyűlésre. És tényleg elbenedülte szent Dávid a néppárti agitátorok mult vasárnapját, úgy, hogy méltán jutott eszükbe a frigysekrény mellett táncoló Dávid király.

A pécsi szociálisták is megelőzték e miatt a néppártot egy jó löféjhozzsal. Mert ők is népgyűlést hirdettek vasárnapra s meg is tartották. Végre is úgy van az, hogy kitűri a szeg a fejét a szákból és a lelkesedést elmossa az eső, ha csak szalmalánggal ég.

A hét aztán a milyen mozgalmasnak indult, olyan mozgalmas is volt. A vaskapui, országvilágra szóló ünnep után királyunk romániai látogatása méltó nemcsak a hét krónikájának, de a jelenkor történetirójának tollára is. A krónikás tolla ugyanis inkább az ünnep árnyait írta le: jobb tehát, ha nem ír semmit. Ezek az árnyak világosabbá tették ugyan a magyar álláspontját a nagypolitika terén, de sötétebbé a mai kormány és a ki egyezés óta uralkodó politikai rendszert. S ha nem volt valami nagy kedve a három királyok között Milán papa és Natália mama koronás fiacskájának, azonképen nem volt nekünk, magyaroknak sem. Már „Traján fia“, a románok, nagyban ünnepeltek. Node ün-

csak egy tényre is, mely Bánffy kormányzata alatt ne az ország kárára, vagy szegyenére vált volna. Avagy talán az egyházpolitikai reformok végrehajtását akarnak neki érdemül betudni? Hiszen ezeket a reformokat Wekerléék alkották meg s Bánffy b. csak a kész törvényeket hajtotta végre, ami mindenképpen ugyis kötelessége volt.

Nem, egyetlen vonás, egyetlen tett nem fedezhető fel az ő miniszteri működésében, amely némileg enyhíthetné azt a sötét képet, mely most ez ország anyagi és politikai helyzetében élénk tárul! De hová juttatta Bánffy b. a magyar nemzet méltóságát a Vaskapunál és Bukarestben, ahol csak az osztrák császárt ünnepelték, de a magyar királyt semmiben sem látták? Hiszen Orsovánál már leszedték a magyar államvasuti kocsikról a magyar koronákat és cimereket s helyettük a kétféjű sasokat biggyesztették oda, jelezve, hogy az országon kívül már a császár utazik.

Nagyon sokat megvilágítottak a Vaskapu megnyitási ünnepségén és a Bukarestben észlelt dolgok és azokból minden gondolkodni tudó magyar levonhatja az üdvösséges tanulságokat... Ismételjük tehát: nagy veszélyek fenyegetik a magyar nemzetet, s minden erőnket össze kell szednünk erre a másik önvédelmi harcra, melyet Bánffyk indítanak az osztrák érdekek mellett — ellenünk, a magyarság ellen.

Hirek.

Pécs, 1896. október hó 3.

Ősz van.

— A divat magasztalása. —

Kisasszonyom! gondolt-e rája?
Pár nap óta már fuccs a nyár?
Nem olyan nagy a hőség. Érzy —
Már is gyöngébb a napsugár?
A kegyed illatos virágit,
Azok is megfogytak nagyon.
Biz úgy van, ugy, ennek a nyárnak
Nyakára hágtunk, mondhatom.

nepelhetek is, mert megcsináltuk számukra, meg az egész Európa számára mi magyarok a Vaskapu-csatornát, s nekik mint a román királyság lakóinak mégis van valami kis közük hozzá, de nekünk semmi sincsen. Mert minket, magyar államot, nem ismer a világ; csak mint Ausztria-Magyarország szerepelünk.

Hát, ha nem ismer bennünket más, ismerjük meg legalább magunk magunkat: gondoltuk ezelőtt hat hónappal s azóta a millennium alkalmából mást se csinálunk, csak ismerni tanuljuk saját magunkat. Minden héten hét kongresszus: hát csak megismerhetünk volna eddig is már eléggé magunkat?! De úgy látszik, ez még nem történt meg; mert e héten is öt kongresszust tartottunk, melyek közül egyen, a vendéglősök kongresszusán mintha pécsi dolgokat tárgyaltak volna. Legalább nekem úgy tetszik, hogy az a borhamisítás, a miről ott beszéltek, egy kisse pécsi izü specialitás s nem hiába kelt ki ellene a pécsi vendéglősök ügyésze.

E héten lett egyéves a polgári házasság is. Ugyebár, nyájas olvasó, szinte kételkedve fogadod ezt?! Micsoda, még csak egyéves — gondold magadban — hiszen már ugy házasságtunk, mintha mindig polgári módon házasságtunk volna! Bizony, még csak egy éves és nem történt miatta semmi revolucio; a fellázalt nép nem nyakította le Bánffy és társait, sőt még az anyakönyvvezetőket se

Biz' úgy van, úgy ám, a nyár elmúlt
És vissza sem jön már soha;
S a nyárral hány szép új kalapja,
Hány toalettje lett oda!
Pedig Isten a tanuja, hogy
Idén hány új ruhát kapott,
S a jövő nyárra egy se lesz jó...
Oh, ti szeszélyes divatok!

Minek is szepitnök a dolgot? ...
A rózsás nyárnak vége már.
Pesze magácaka örül ennek
S az új ruháknak — ugy-e bár?
Tapsol, ugrándoz örömeben,
Mint a gyermek, ugy ujjong ezen...
Vajjon apuskája örvend-e?
Hiszem, hiszem, de nehezen.

Mert a jó apus felsorolja:
„Voltak a kiállításán,
Voltak fürdön; siratja is
Három százasom, ugy bizon.
Az égre! tönkretesztek engem!
Most megint egy pár új toalett!
Kiváncsi vagyok, hogy az a sok
Szép drága ruha hova lett!?”

Kegyed pedig majd el kezd sirni,
Zokog, bus könyvet könyre ont;
Mig végre megszánja papája:
„No ne sirj fiam, kis bolond;
Ne duzzogj, veszek én ha kell,
Veszek én szentem százat is.“
„Ne százat, édes jó apuskám,
Csak — csak egyet.“ „Jó jó, kis hamis.“

Majd felmerül a szörnyü kérdés:
Vajjon mi most a divatos?
Két ölnyi széles nagy — nagy ujjak?
És a derék hátulkapcsolós?
S a többi... De most veszem észre,
Mily messze mentem, ugy-e bár?
Bocsánat! ottan hagytam abba,
Hogy néhány napja fuccs a nyár...

Névtelen.

Napirend 1896. október 4-én és 5-én.

Naptár: vasárnap, okt. 4 — Róm. kath.: Ferenc. — Prot.: Ferenc. — Görög-kel. (szept. 22) Fókász. — Zsidó: Tischri 27. — Nap két 5 óra 49 perckor; nyugszik 5 óra 15 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 17 perckor; nyugszik délután 5 óra 58 perckor — Hétfő, okt. 5 — Róm. kath.: Placid. — Prot.: Placid. — Görög-kel.: (szept. 23) Iván. — Zsidó: Tischri 28. — Nap két 5 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 18 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 41 perckor; nyugszik délután 4 óra 17 perckor.

verték agyon! A templomok pedig most is úgy tele vannak, mint eddig; a vallás most is uralkodik a magyar felett s az erkölcsöség most is olyan, a milyen volt, se jobb, se rosszabb. Kárt hát nem tett az új rend senkinek se. De mégis... mintha kárt tett volna a néppártnak, a mely abban a reményben alakult, hogy az új rend majd nem jól szuperál s akkor ók könnyen megdönthetik; de most, hogy látják, hogy a nép ugy megszokta már, mint akármely ősi intézményt, most érzik magukban ennek a kárát és félnek a... haláltól. Bizony bizony a tulvilágban hívó néppárti urak mikép fognak megállni a Teremtő ítélőszéke előtt? Aligha különben, mint e héten a pécsi törvényszék előtt a szászvári segédlelkész, a ki felé most a fogház rémei integetnek.

A hét eseményei között egy örvendetes és egy szomorú eset is helyet foglal. Örvendetes esemény az önkéntesek vizsgálja, meg az öreg katonák szabadságolása; szomorú esemény a berukkolás, az „október hó elsején be kell rukkolni“ nóta aktuálisává válása, még ugy is, ha a fegyverbefogás és mondurba öltözés a jövő hétre maradt is.

Hogy Thália apostolai megérkeztek Pécsre, est minden külön kommentár nélkül a hét legörvendetesebb esetei közé jegyezhetem fel. Különösen a habituék hagyják ezt helyben, mert hiszen elérkezett a hathónapi

Időjárás: hőmérséklet 17½ Celsius fok meleg; légnomás 752. — Kilitás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, enyhe idő várható.

A pécsi Tornaegyesület disztornászata a Tornacsarnokban délután 3 órakor.

Színház: „Telen“, szimű 3 felvonásban. Hétfőn: a „Szultán“ operette 3 felvonásban.

— (A király nevenapja.) A király nevenapját mindig hódolattal ünnepelte meg Magyarország, de ez ünnep kétszeres ünnep most, a millennium évében. Nálunk Pécsen a király nevenapja alkalmából a vártemplomban Troll Ferenc dr. káptalani helynök celebrálja a vasárnapi ünnepi misét, melyen a katonaság és a törv. hatósági tisztikar is megjelenik. A belvárosi templomban Magenheim József piebános tart misét a főgimnáziumi ifjuság számára, mig az irgalmasok templomában a főreáliskola tanulói jelennek meg délelőtt 10 órakor a zenés misén, melyen Dobszay Antal dr. fog celebrálni.

— (Ismerkedési estély.) A pécsi jogakadémia ifjusága tegnap este tartotta ismerkedési estélyét, mely az idén eddig szokatlan látogatottságnak örvendett. Vagy 90 joghallgató gyült egybe, de ott voltak dr. Friedl Károly, dr. Kosutány Ignác, dr. Mihályf Ernő jogtanárok és Jilly Alajos ügyvéd is. Pohár felköszöntő volt is bőviben, Jilly Aurel a tanári kart, Fischer Béla társait éltette, előbbire Kosutány Ignác jogtanár válaszolt, beszélve az ifjuság hivatásáról, erényeiről, kellemességéről és jövőjéről, — utóbbira pedig Tichy Ferenc reflektált. A vacsora vége felé közeledett, mikor csak megjöttek a volt társak, ez aztán még jobban animálta az együttlévőket, durrogtak a palackok, megeredt az ének, elkezdődött a tánc, Farkas Sándor pedig csak húzta a vigat és szomorut, de mikor a „Himnusz“ akkordjai felhangoztak, mindenki felkelt és állva, emelkedett hangulatban énekelt. Kitérő jókedv, fesztelen hangulat jellemezte az összejövetelt, mely csak a késő reggeli órákban ért véget.

gyöngyélet, nem lévön gyöngyebb élet, mint a kulcszák és kis kardalósok titkait kutatni. De mit szólnak a gyengéd nem tagjai, kik nem látják többé Mézáros dalias, Balla sikkes és Follinus kedves alakját a szinpadon? Hogy lesznek majd azok megejégedve a férfikkal?!... Jobb ezt a kérdést nem bolygatnom; majd beszámolhatok róla virágvasárnapi heti krónikámban.

Bár a képviselőház se bolygatta volna olyan nagyon a feloszlítás kérdését. Lám Bánffy báró boszut állt rajtuk; még csak nem is előttük jelentette ki, hogy a képviselőházat „legközelebb“ feloszlítja. Ezt a „legközelebb“-et is meghozta ez a hét: az ige testté változék. Bánffy báró pedig ugy viselte magát a parlament elhalálózása ügyében, mint az orvosok szokták a haldokló betegágya mellett. Őt magát vigasztalják, de a rokonoknak jámbor képpel adják tudtukra:

— Istennél a kegyelem!

Bánffy báró se szólt a képviselőháznak semmit s csak a főrendek előtt rukkolt ki az itélettel:

— A királyi engedélytől függ minden!
A képviselőház pedig siralomház leve... várta a halálát... várta, hogy mikor vi... pardon, mikor olvassák fel azt a feloszlítást megengedő királyi leiratot.

Hejh, szomorú egy várakozás! Semmi-vel sem vigabb a halálraitelt ember szomorú

— (Millenniumi szünnapok.)

A vallás- és közoktatásügyi miniszter a millennium emlékére elrendelte, hogy a középiskolai tanuló ifjuságnak ugynevezett millenniumi szünnapok engedélyeztessenek. Ez intézkedésnek megfelelőleg a pécsi középiskolák igazgatói a jövő hétfőt és keddet szünnapokul engedélyezték az ifjuságnak.

— (Ellenőrzési szemlék.)

Városunkban ma vették kezdetüket a katonai ellenőrzési szemlék a magy. kir. honvédség tartalékosaira nézve. Az ellenőrzési szemle ma reggel fél 9 órakor kezdődött a Fehérvári laktanyában és holnap, holnapután is folynak s kedden fejeztetnek be. A közöshadsereg részéről f. hó 10 én kezdődnek meg az ellenőrzési szemlék a Frigyes laktanyában.

— (Felavatás.)

A mohácsi iparosok Olvasóköre ujonnan épült helyiségét holnap (vasárnap) nagy ünnepégek közt avatja fei. Az ünnepély este 8 órakor kezdődik, mikor is a mohácsi Dalárda Huber Károly „Fohász“-át adja elő Kerner Róbert karmester harmónium-kisérete mellett. Az elnöki megnyitó után a „Hol a férj“ című vigjátékot adják elő Topálovics János, Kondor Ferenc, Magát Etelka és Mojzes János. A mohácsi Dalárda befejezésül Erkel Ferenc „Induló“-ját adja elő s az ünnepélyt táncmulatság követi a felavatott kör termeiben.

— (Himen.)

Schwartz Adolf mezőkövesdi adótiszt f. hó 6-án délelőtt 9 órakor köt házasságot Kohn Karolin k. a. nyai, Kohn Simon pécsi kereskedő leányával.

— (A péntekesek)

társasága tegnap este a Sörös féle vendéglőben estélyt adott a megérkezett szintársulat tagjai tiszteletére. Az estély igen jó sikerült; résztvett rajta szintársulatunk több tagja, a szépemből is néhányan és a péntekesek teljes számmal. A kedélyes hangulatban lefolyt estélyen felköszöntőkben sem volt hiány s Jónás János zenekarának szebbnél szebb nótái mellett a társaság a késő éjjeli órákig együtt maradt.

vigságánál, a ki azért iszik potya bort, sziv potya szivart a siralomházban, mert tudja, hogy nem szivhat több szivart, nem ihat több bort, még ha aranyakkal fizetne is érte.

Ez volt talán az oka a magyar kvótábizottság csökönyösségének is, mikor e heti üzenetében ismét megizente az osztrákoknak:

— Nix dajcs!

Hiszen ugyanis tudta, hogy izenhet ő már akármit, a kiegyezést ugyanis másik parlament csinálja már meg.

Ha ugyan megcsinálja.

És ha ugyan a Bánffy-kormány ül akkor is a miniszteri bársonyszékeken, ha talán megcsinálja.

Mert forgandó a világ és esendő az ember. Az orvos ugyan meggyógyítja a beteget, vagy megjövendőli a halálát, egyszer azonban ő is beteg lesz s hiába gyógyított meg oly sok embert s — temetett el még többet, az ő sorsa is az leszen, hogy meghal és eltemetik. Bánffy báró is orvosszerepre vállalkozott; mostoha páciense, a képviselőház felett kimondta a „halál“-t, hogy csak annál jobban gondját viselhease annak a másik, nagyon kedves betegének, a kormánypártnak. És szomorú ennek a betegnek a sorsa, mert hiszen ha ő maga nyavalyás is, csak legalább az orvosa lenne életerős. . . . De ezt az az orvos maga sem hiszi el magáról!

Kövágó Őrs.

— (Sajtópör.) A pécsi kir. törvényszék f. hó 24-re tüzte ki Klein Jakab dr. dombovári rabbinak Bors József dombovári lakos, lapunk tudósítója ellen egy lapunkban megjelent hír miatt indított sajtópörének tárgyalását.

— (Elszakította a vagon a lábát.)

A komló mindszent bakócai vonaltest bakócai részén, közel a pályaházhoz, nagy szerencsétlenség történt. Vitt Ferenc vasuti ács munkás egy társával egy fenyődeszkát vitt a vágányokon keresztül. A deszkát valóban a hogy emelték, az balfelől elfődte előlük a kilátást s úgy észre sem vették, hogy egy kavicszállító kocsit tolatnak a vágányon. A kocsi épen akkor ért hozzájuk, mikor Vitt Ferenc a sinre lépett s a szerencsétlen embert elütvén, az olykép került a kerekek alá, hogy bal lábszárát térdén felül összeroncsolta a felette áthaladó kocsi. A szerencsétlenül járt munkást behozták Pécsre a városi kórházba s a rendőrség megindította a vizsgálatot a szerencsétlenség ügyében. Bész rendőrfogalmazó kihallgatta a szerencsétlenül járt embert s az iratokat — minthogy gondatlanság esete látszik fenforogni — áteszik a törvényszékhez. Vitt Ferenc lábát tegnap amputálták a kórházban s így a szerencsétlen ember örökös nyomorékja marad a balesetnek.

— (Eltűnt gimnázista.)

A pécsi rendőrséghez megkeresés érkezett ma a budapesti kapitányságtól, melyben egy Budapestről eltűnt gimnázista keresésére hívják fel a rendőrséget. Boda Péter, bálványosi (somoogy megyei) születésű, 14 éves, reform. vallású, gimnáziumi tanuló az illető, a ki budapesti lakásáról eltűnt s mindez ideig nem volt feltalálható. Az eltűnt gimnázista korához képest magas testalkatú, jól fejlett, erős fiú; csak magyarul beszél és különös ismeretű jele nincs. De nem volt semmi különös oka az eltűnésre, a szó és bejelentés nélküli távozásra sem s éppen ezért köröztetni a rendőrség, mert nem lehetetlen, hogy valami szélhámos kezébe került, a ki magával csalta még eddig ismeretlen célból. Az eltűnt gimnázistát keresik.

— (Orvtámadó az utcán.)

Egy a városból már többször kitiltott, rovott előéletű csavargó tegnap vakmerő orvtámadást kísérelt meg egy szegény házaló ellen, a kinek pár krajcárját akarta elrabolni. Rátámadt a malom utcán s már zsebeiben kotorászott, mikor szerencsére arra ment egypár járókelő, a kik elől a támadó megugrott. Ugyanakkor ért oda Trixler rendőrbiztos is, a kit figyelmeztettek az esetre s a megtámadott elmondta azt is, hogy az orvtámadó egy társával együtt vetette rá magát, de az még idejében kereket oldott. A rendőrbiztos utána ment a megugrott orvtámadónak s azt a király-utcán éppen akkor fogta el, mikor a sörház-utcába akart bekanyarodni, hogy esetleg utat vesszítessen üldözőivel. A léprekerült jómadár elienszegült a rendőrbiztosnak, ki is ugrott a kezei közül, de el már nem menekülhetett, mert az ismét nyakon fogta és vasmarokkal tartván, végre is anynyira megjuhászította, hogy besétált előtte a rendőrséghez. Ott letartóztatták és megindították ellene a vizsgálatot.

— (Kevés az aprópénz.) Mikor a mai tíz s huszfilléreseket forgalomba hosták, mindnyájan gyönyörűséges borzadálylál gondoltunk az időre, mikor hoeszú és terjedéimes pénzes zacskókat kell tartanunk az új aprópénz befogadására. Lassankint azonban elfogyott e, mi történt e az új aprópénzzel, elég az hozzá, hogy konstatálnunk kellett, hogy . . . nincs aprópénz. És ma már úgy vagyunk, hogy négy-öt kereskedést is végig kell járnunk, míg egy öt vagy tízforintost valahol fel tudnak váltani. Nincs aprópénz, mondják a kereskedők; kiviezik a városból a gyümölcsárusok és a kofák. S tényleg kevés az aprópénz és bosszantó a mizéria, mely pénzváltáskor fenyegeti a publikumot. Ezen pedig csak úgy lehet segíteni, ha újabb mennyiségben bocsájtanak tíz, husz filléres és koronás pénzeket forgalomba. Talán most a választások közeledtére, meglesz ez is . . . hiszen ilyenkor úgy dukál, hogy a szavazó polgárnak legalább aprópénze legyen; nagyot ugyanis adnak neki a — szavazatáért.

— (Védhimlőoltások.) Az idej védhimlőoltások már kezdetüket vették. Egyelőre a belvárosban a védhimlő-beoltásra kötelees gyermekek oltatnak be a belvárosi iskolában, ahol Tolnai Vilmos dr. városi tisztiorvos ma megkezdte az oltásokat.

— (Katonai lóvásár.) Holnap (vasárnap) délelőtt a pécsi 8-ik honvédhuszár-czred pótlovazó bizottsága katonai lóvásárt tart. A lóvásár reggel 8 órakor kezdődik a honvédhuszár laktanyában s megvétetnek 4½—8 éves katonai használatra alkalmas, 158—166 centiméter magas lovak 260—325 frt vételárban. Lótartó gazdáink figyelmébe ajánljuk e vásárt, mert 150 drb lóra levén szükség, a kereslet nagy lesz.

— (Verekedés a siklósi vámnál.)

Kerner Ádám, gyódi lakos, a mai hetipiacra gabonát szállított be Pécsre. A siklósi vámnál jött keresztül s ott mikor helypénzfizetésre került a dolog, a rakoncátlan ember megtagadta a fizetést a helypénzszedő Dusenzy Józsefnének. Az asszony persze nem engedte könnyen s Kerner erre olyan méregbe jött, hogy ostorával végigcsapott az asszony arcán. És formális verekedés fejlődött ki az ember és az asszony között s a megvadult atyafi még az asszony fülbevalóját is kiszakította annak füléből. Rendet csinálni odasiettek aztán Krizsai János vámos és egy rendőr, de a rabiátus ember ezeknek se akart engedelmessékedni s folyton dühöngött, míg csak a rendőr le nem fegyverezte. A verekedő paraszt ellen a vizsgálatot megindította a rendőrség s ügyét majd áteszik a bírósághoz testi sértés és hatósági közeg elleni erőszak miatt.

— (Kiállítási kitüntetések.)

A millenniumi árpakiállításán kitüntetett kiállítók között: Somssich Andor (Saárdról) és herceg Ipsilanti örökösai (Nagy-Atádról) millenniumi nagyermet, Kasai József (Igalról) kiállítási érmet nyertek.

— (Csavargók vészedeleme.)

Ugy látszik, az őszi idő beállta sem rettentí vissza a csavargókat a naplopástól. Mostanában különösen a vasuti indóház környékét szemelték ki a naplopó csavargók hadiszállásukul, a hol a puha fűben jóízűen horkolhatnak, ha

pedig kedvük kerekedik, valami „foglalkozás“ után nézhetnek. Rendőrségünk azonban nem hagyta helyben a csavargók eme tervét s az éjjel rassiát tartván rájuk, öt darabot össze is fogdosott s betessékelté őket a kóterba. Onnan majd illetőségi helyükre fogják őket toloncolni, hogy ne veszélyeztessék itt nálunk a közrendet, a személy- és vagyonbiztonságot.

— **(Elgázolt öregasszony.)** Ma reggel a rácvárosi országúton véletlen szerencsétlenség folytán egy kocsi lovai elgázoltak egy hetvenéves öreg asszonyt. A szerencsétlenség részletei a következők: Szabó József ócsárdi lakos feleségével együtt kocsin igyekezett be Pécsre, mikor az országúton egy kocsi vigyázatlanság folytán felfordult. Szabó látván a bajt, leszállt kocsijáról, levette a lovak istrángját és felesége kezébe adván a gyepelőt, odament segíteni a felfordult kocsihoz. Egyszerre lovai valamitől megbokrosodtak és az asszony kezéből kirántván a gyepelőt, elkezdtek tovaszáguldani. Az uton haladt Hernyó Józsefné, hetvenéves öreg asszony, a ki a száguldó lovak elől nem térhetvén ki, azok elütötték és a kocsi kerekei keresztül mentek rajta. Az elgázolt asszony eszméletlenül maradt ott a helyszínen, fejéből folyt a vér s az eset szemtanui azonnal besiettek a rendőrségre segítségért. Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos kiment kocsival a szerencsétlenség színhelyére és az elgázolt asszonyt bevitte magával a városi kózkórházba. Ott az orvosi vizsgálat bordatörést konstatált az asszonyon s annak állapota e szerint igen veszélyes. A rendőrség ma délelőtt kihallgatta a szerencsétlenségre vonatkozólag Szabó Józsefet, feleségét s a felborult kocsi gazdáját s aztán az iratokat átteszi a törvényszékhez további eljárás végett.

— **(Szembeszállt a rendőrrel.)** Tegnap este egy ismeretlen illetőségű csavargó részegen támolygott végig az Iskola utcán s meg akarta magát huzni a belvárosi templom árnyékában. Minthogy azonban a templom árnyéka nem arra való, hogy ott részeg emberek horkoljanak, egy rendőr — mikor észrevette az atyafit — felköltötte és invitálta befelé a rendőrségre, ott a kóterban legalább ágyra feketik és kialudhatja magát szép csendesen. Az atyafinak azonban derogált, hogy öt lakat alá tegyék, meg valami csiny talán a lelkét is terhelte, elég az hozzá, hogy nem akart sehogy se menni befelé. Hiába volt a szép szó, nem engedelmessékedett, mikor pedig a rendőr karonfogta, kiszakította magát a kezei közül és el akart inálni. Végre nagy küzdelem után megadta magát és bekertült a kóterba, ahol egyelőre egy éjszakánál tovább tartják lakat alatt, míg lefolytatják ellene a vizsgálatot.

— **(A szabadságharc szoborbizottság)** hosszú pihenés után legközelebb ismét megkezdte működését. A jövő hetekben ülést tart, amelyen a további teendők, különösen a szoboralap javára rendezett országos gyűjtés folytatását tárgyalja. Eddig valami kétszázharmincezer forint áll a bizottság rendelkezésére a szobor céljaira. Ha a gyűjtés újból való megkezdése némi sikerrel kecsegtet, a szobortervre való pályázatot még a gyűjtés befejezése előtt kihirdetik, hogy a rég óhajtott s az ezredéves ünne-

pekre tervezett emlékmű minél előbb elkészüljön. Két év múlva lesz a szabadságharc kezdetének ötvenedik évfordulója, amelynek megülésére országos ünnepet terveznek s az ünnep fénypontja a szabadságharc szobrának leleplezése lehetne.

— **(Időszerű recipe.)** A ködös, borongós őszi napok beálltával mi lehetne időszerűbb recipe, mint az, mely orvosságot ajánl a nátha ellen? Az osztrák gyógyszerészek lapja a nátha ellen a következő szert ajánlja: theáskánálnyi kámfor port mély és keskeny edényben forró vízzel össze kell keverni, azután háromszögű papírtölcsért helyezünk az edény szája fölé s annak hegyét levágjuk úgy, hogy az egész orr befelé érjen. A kámforgőz 10—15 percig beszívandó, aztán 4—5 óra múlva ismétjük ezt a gyógyszert. Még a legmakacsabb nátha is megszűnik ily módon, háromszoros belélegzés után. Ha igaz: szegényebbek vagyunk egy közmondással. De nem igaz. Az orvosok tévedhetnek. A közmondások csalhatatlanok.

— **(A kiállítási tárgyak hazaszállítása.)** Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága a kiállítás berekesztésének közeledtével megállapítani óhajta azokat a módokat, a melyekkel a leszerelés, azaz a kiállítási tárgyak becsomagolása és visszaküldése legcélszerűbben foganatosítható volna. Ennélfogva az igazgatóság felkérte a kerületi bizottságokat, hogy a kerületbeli kiállítók ebbeli szándékát és minden egyes csoportot külön-külön kimutatáson tüntesse fel s az ekként egybeállított kimutatásokat legkésőbb október hó 15-ig az igazgatósághoz küldje be. Ez alkömből a pécsi kerületi bizottság figyelmezteti azon kiállítókat, akik tárgyaik bemutatását és visszaküldéseit megbizottaikra ruházzák át, hogy a megbizatást a náluk levő árujegyzékekre vezessék, amely árujegyzékek azután az illető csoportfelügyelőnek lesznek átadandók, mert különben a kiállítási tárgyak az illető megbizottnak nem adatnak ki. Figyelmezteti továbbá arra is a kiállítókat, hogy a kiállítással szemben fennálló tartozásaikat is egyenlitsék ki, mert míg ebbeli kötelezettségüknek eleget nem tettek, kiállítási tárgyaik kiadatni nem fognak, illetve terhükre el fognak raktározatni.

— **(Az idők jele.)** Az üzleti élelmességnek, sőt ravaszságnak nem utolsó jele az a „Választási Ujság“, a melynek programját ismeretlen nevű szerkesztő és kiadó tömegesen küldözik szét mindenkinek, a kiből föllépési szándékot vélnek lappangani. A lap programja kész humor, de azért jól van kiesselve, mivel a jelöltek hiúságára és rövidesszűségére van alapítva, ez pedig két gránit szilárd alapkő, ami igen sokat megbírt. Ez az ujság csupa választási előzményekkel és hírekkel lesz tele s a mi fő, a „nagyságos országgy. képviselőjelölt urak“ arcképét s élet és jellemrajzát is közli. És ami fő, a választópolgároknak díjtalanul fog megküldetni. Miből fog tehát megélni? Erre a titokra megadja a választ a programnak az a pontja, mely az illető nagyságos urat arcképe és életrajza gyors beküldésére nógatja. Bizony, ahol akkora pocsolya támad, mint most Magyarországon, abban sok mindenféle csuszó-maszó téreg megél.

— **(Drágul az aprójószág.)** A mai hetipiacon nagyban kezdtek panaszkodni

a gazdaasszonyok az aprójószág drágulása ellen. Időszerűtlennek és korainak találták az aprójószág mai drágulását és hiába keresték erre az elfogadható okot. Pedig megvan az oka e drágulásnak. Tudvalevőleg ma volt a parlament utolsó ülése s holnap már megindulnak a választási mozgalmak ország-szerte. És kell az aprójószág a kortesasztalokra jó paprikáscsirke és sült liba alakjában, no meg szükség van kortes — tollakra is, melyekkel a kortescikkok íródjanak a magas kormány és pártja mellett. S mivel hogy még a leghivatalosabb félhivatalosok és szubvencióra éhes lapocskák ciceróiról is csak száz ludtoll elragása után tudnak egy századrangu dicséretet a kormánypárt mellett kiszoritani, ezért sok ludtollra lesz az idén szükség. És megdrágul az aprójószág, a piacokon, de a — zöltség az nem.

— **(Elveszett pénz.)** Tegnap este Mór utca és Mária-utcától egészen a Király-utcáig vivő uton elveszett egy pénctárca, 20 frt tartalommal. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnek.

— **(A halászlé ellen.)** A m. kir. földművelésügyi miniszter leiratot intézett Baranyavármegye alispáni hivatalához, mely szerint utasítja a vármegye területén a halászlé törvény szigorú végrehajtására s az esetleges kihágások kinyomozására. Az alispáni hivatal, mint értesülünk e tekintetben megtette már a szigorú intézkedéseket.

— **(Nevezetes hónap.)** Bizony nevezetes hónap az október. Az ország egész fegyverfogható ifjúsága ezt a hónapot szereti legkevésbé, mert ez véget vet az uri életnek s kemény sorshoz szoktatja a besorozott ifjakat. Kis falukban, ahol szép parasztleányok számon tartják a katonagyerekeket, már hetek óta tartott a bucsuzkodás. Azok, akik most vonultak be katonai szolgálatuk teljesítésére, felbokrétázott kalappal jártak keltek az utcán és kaptatosan bucsuzkodtak a falu virágszállaitól, az édes szüléktől, az éjjeli baktértől, mindenkitől. Hej! mert nagy sor az, amikor három évre elszakadnak hazulról, hogy magukra öltse a császár kabátját! Itt a városban már tegnap láthatók voltak az új kabátok, természetesen csak önkénteseken, akik sokkal kisebb elkeseredéssel mennek neki a katonaeletnek. A legtöbbje alig várja a napot, amelyen magára öltheti a feszes egyenruhát és elmehet benne bemutatkozni valamennyi nőismerőséhez. Ez az első utjuk, most, amíg minden új, fényes és csillogó. Az első hetekben, amikor a kaszánya udvarán tapasztalt káplárok fogják kisütni, hogy az önkéntes urak eddig teljesen céltalanul éltek, mert még járni sem tanultak meg, majd elmegy a kedvük a vizitelgetéstől, de nemsokára megszokják a katonaeletet és éppen olyan jó katonák lesznek, mint elődeik, akik mostanában, a tiszti vizega letétele után, már hosszú őrmesteri karddal parádéztek. Október, ez állandó nevezetességén kívül, az idén különösen érdekel bennünket. Most volt ugyanis első évfordulója annak hogy Magyarországon polgári házasságot kötnek egymással azok, akiket egész életre egymásnak rendelt a sors. Most, e fiatal idejű jubileum napján, visszagondolhatunk azokra az izgalmas napokra, melyek

a házasságkötés nagy reformját megelőzték. E jubileumon kívül meg kell említenünk azt is, hogy ez a hónap temeti el a kiállítás. Még harmincszor kel föl a nap s ugyanannyiszor tér nyugalomra, azután bezárulnak a kiállítás kapui. A nagy sokadalomnak egyszerűen vége lesz és befejeződik a magyar történelem egyik legfényesebb mozzanata. Az idei október tehát elég nevezetes hónap.

— **(Jakabok harca.)** Ma délután Jakab János Katalin utca 13. szám alatti lakos összetalálkozott az utcán névrokonával Jakab Rudolf, mezőszél utcai ugyancsak 13. szám alatti lakossal, kivel a tőle 12 évi házasság után elvált felesége összeállt. A két Jakab az asszony miatt annyira összekülönbözött, hogy vér is folyt, mert Jakab Rudolf Jakab Jánost megkéselte. A rendőrség a harcoló Jakabok ügyét a bírósághoz teszi át.

— **(Baleset a malom-utcán.)** Ma reggel 8 óra tájban a malom-utca végén baleset történt. A folyton fel és alá hullámzó kocsi közlekedés közt a rendfentartására áll ugyan ott igy hetivásárok alkalmával rendőr, de úgy látszik, a vidéki polgároknak hiába való a „Balra hajts“ és egyéb jelszavak hangoztatása, mert bizony azok nem sokat adnak reá. E miatt aztán nem egyszer történik baleset, a mint történt ma is. Ugyanis Pintér József szentlőrinci lakos, szénával rakott szekeren hajtott befelé az utcán, a mikor szembejött vele egy eddig ismeretlen vidéki kocsi és neki hajtván a szénás szekérnek, abba beleütközött. Pin-

tér kocsijának kereke eltört, a kocsi felborult s a gazda oly szerencsétlenül bukott le a kocsiról, hogy a fejét betörte s bal szemét is megsértette. A vérző embert úgy locsolta fel az összesereglett nép és sebeit bekötözvén, az aztán jelentkezett a rendőrségnél, hol előadta a baleset részleteit. A vizsgálatot ez ügyben megindították.

— **(A pénz.)** Minden népnek sok közmondása van a pénzről; a következőkben közlünk néhányat: A pénz bicegve vonul be és táncolva távozik. — A pénz nem mindenkinek jó barátja. Pénzért a szamarat is megkoronázzák. Pénzben a becsület, mondá a béke és ráült egy fillérre. — A pénz sok embert juttat a pokolba, de senkit sem segít ki belőle. — A pénztől süket lesz a füled. — A lopott pénz nem penészesedik meg. — Ha nincs pénzed jó barátod sincs. — A pénzt csak akkor becsüljük meg, a mikor már nincs. — Kölcsön adott pénz ellenségeket szerez. — A kinek pénzt adtál kölcsön, süvegeld meg. — A ki pénzt nyer és szabadságot veszít, az többet veszít, mint a mennyit nyer. — A kinek pénze van, megválogatja vejét. — A ki pénzt vet, szegénységet arat. — A ki tőlem pénzt kér kölcsön, az ellenséggemmé akar lenni. — A hol pénz van, ott van az ördög; a hol nincs pénz, ott kilencvenkilenc ördög van. — A kártyán nyert pénznek szárnya van. — Pénzen kaphatsz mindent, csak jó lelkiismeretet nem. — A pénz nem jön egyedül; a gond is vele jár. — Pénz nélkül szeretni annyi, mint szárny

nélkül repülni. — Rossz uton szerzett pénz, nem száll harmadiziglen. — A ki pénzt el akarja vevíteni, az csak pöröködjék.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi október hó 6-án.

Előadó: Farkas.

1. Hitre Juli és társai — Bene János d. e. 9 óra.
2. Kis Bálint Ignác — Pölöske Antal d. e. 9 óra 15 perc.
3. Kordik József — Pataki János d. e. 9 óra 30 perc.
4. Engel Mihály — Kozma István d. e. 9 óra 45 perc.
5. Kk. Szűts Ferenc és Ignác mint fiuk t. és t. gyámjuk — Vörös Mihály és neje d. e. 10 óra.

Előadó: Geiger Dezső.

1. Papp Imre — Farkas Illés d. e. 10 óra 15 perc.
2. Krekó János — Gulyás Mihály d. e. 10 óra 15 perc.
3. Ullmann M. Károly mint Seligmann B. engedményese — Herczeg Zseni és társai d. e. 10 óra 15 perc.
4. Littke L. — Kanjovits Mladen d. e. 10 óra 15 perc.
5. Baghy Antal és neje — Mészáros Vincze és neje d. e. 10 óra 15 perc.
6. Schwabach Sándor — Tóth Ferenc és társai d. e. 10 óra 15 perc.

És nyomban megkezdi a társalgást.

— Féltem, hogy visszaküldi asszonyom az ajándékomat. Azok a tudatlan mesterek egészen elfussolták. Tulajdonképen azért jöttem, hogy bocsánatot kérjek ezért kegyedtől.

S szemeit rajta jártatta a Liána lábai alatt levő zsámoly takaróján, a kikészített özbőrön, onnan végig nézett a kis lábakon s vissza az asszony finom, fehér arcába.

— Nem, uram, nem. Nekem nagyon tetszik igy is. Szépbet már képzelni sem tudok. Fogadjja köszönetemet érte. Igazán megörültem neki.

Lassan, halk hangon mondta e szavakat Liána. És nem mert a férfi szemébe nézni

Amaz meghajtotta magát.

— Nagyon boldog vagyok, hogy szerencsés voltam kegyednek, asszonyom, csekély ajándékkal örömet okozni. Megvallom, hogy jobb szerettem volna, ha künn találkozom kegyeddal, ott, a hol szerencsés voltam először látni: akkor talán nagy bátorsággal mertem volna bocsánatot kérni, hogy ily csekély ajándékkal kárpótolhatom az akkor kiállt fájdalomért és félelem miatt.

Édes behízeigő hangon voltak e szavak mondva. S nem is várva, hogy Liána feleljen, Nemes Ferenc folytatá:

— De hát miért is hagyja el mostanában asszonyom a sétákat? Hisz megvallom, találkozásunk óta minden nap kint voltam az erdő alatt, hogy kegyedet meglássam, de hiába.

Liána nevetve viszonzá:

Meggyújtotta a lámpát s felcsavarta jól, hogy világossága szétáradt mindenfelé.

Az órára nézett.

Ijedve vette észre, hogy éjfélre jár az idő.

És lebontotta hófehér, patyolatágyát; gyorsan lehányta magáról ruháit, lecsavarta a lámpát és lefeküdt.

Erezte, hogy szemei nehezek. És mégsem birt elaludni.

Még mindig arra gondolt, a mit látott. És töprengeni kezdett rajta, hogy Lasárovits Demeter mért nem bir neki szerelmet nyújtani? Mért idegenkedik ő az ölelésétől, mért remeg a csókjától s mért örül, ha egyedül van, akár nappal akár éjszakának idején?

Egyszerre eszébe jutott a mai kalandja. Eszébe jutott, hogy mily különösen nézett rá ismeretlen ismerőse. Hogy mily érdeklődéssel függtek annak a magas, hatalmas testalkatu, erős fiatal ember szemei az arcán és termetén. S nem tudta magának megmagyarázni, hogy mért nem birta e szemek tekintetét elviselni?

Ezen aztán gondolkodott sokáig. Egyik óra telt a másik után, még sem birt elaludni. Forgolódott hófehér ágyán, alig találva helyét.

S bizony besütött a felkelő nap első sugara az ablakon, mikor nehéz szemeit lezárta az álom.

A legújabb külföldi gyártmányu villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utcza.

Művészet, irodalom.

○ Nincs többé előjegyzés. Mint a szinigazgatóság értesít bennünket, az eddig szokásos előjegyzési módszert, mely szerint premierekre előjegyezni szoktak — megszüntette s ezentúl előjegyzés helyett a belépti jegyeket lehet megváltani 1—2 estével előbb.

○ A Vígsház pályázatából dicsérreltel kikerült 5 eredeti darab közül az első: Follinus Aurélnak, szintársulatunk volt tagjának, „Az öreg című“ három felvonásos vígjátéka október hónap 9-én kerül bemutatásra. A darabból napról-napra folynak a próbák; szereposztása a következő: Rélay Kálmán — Fenyvesi, Arthur — Ráthonyi, Klára — Kalmár Piroksa, Bernát István — Gál, Szegfi Károlyné — Lányi Ilka, Gombos Pál — Szathmáry, Irma, leánya — P. Szép Olga. Kéri Tivadar — Balassa, Hajnal Ilona — Delli Emma, Törös Tihamér — Hegedüs, Kárász Viktor — Tapolcai, Heves Béla — Beregi, Hidegné — Nikó Lina, Csajkosné — Szilasi Róza, Donáthné — Munkácsi M., Laciinas — Kaszai, Lina, szobaleány — Kész Róza.

Pécsi nemzeti színház.

Bérletszűnet

2-ik előadás.

Vasárnap 1896. október 4-én szinre kerül:

T é l e n.

Pályadíjat nyert eredeti népszinmű, 3 felvonásban: írta B o k o r József.

Bérlet 1. sz.

3-ik előadás.

Hétfőn, 1896 október 5-én szinre kerül:

Szultán.

Eredeti operett, 3 felvonásban; írta: V e r ő György

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 3-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső elnök a képviselők rendkívüli érdeklődése mellett bemutatja Bánffy Dezső b. miniszterelnök átiratát, melyben tudatja hogy őfelsége a király f. hó 5-én trónbeszéddel feloszlatta az országgyűlést.

Apponyi Albert gróf határozott választ kér Bánffytól a kvótára nézve.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök dühösen feleli, hogy az ellenzék azért forszirozza nyilatkozatát, hogy a választási

harcban felhasználja. (Viharos ellenmondás.) Eleget nyilatkozott már ebben a tárgyan, most tehát csak fentartja azokat. Hivatkozik beszéde végén a többségre, mely támogatja.

Ugron Gábor viharos tetszészaj közepett támadja a többséget, melyet ugyan az ország fizet, de érdekeit ezek szegényszemre képviselik. (Óriási zaj jobbról; taps balról.)

Elnök megint Ugront.

Ugron Gábor (folytatja) . . . Maguk közt már eladták az országot a kvótá-emeléssel.

Kubinyi Géza: Tessék bizonyítani! (Nevetés balról.)

Ugron Gábor: Jól tudom, hogy a mit négy szem közt elhatároznak, azt letagadják.

Elnök újból megint Ugront.

Ugron Gábor siet ezután beszédét befejezni és követeli a kormány nyilatkozatát a kvóta-kérdés mibenállása tekintetében.

Helfy Iguác az erkölcsi tisztesség nevében őszinte nyilatkozatot követel.

Horánszky Nándor és Polónyi Géza hasonló értelemben szólalnak föl.

Münnich Aurél Ugron beszédét csapszékbe valónak mondja. Majd a nemzet ítéletük.

Ugron Gábor elfogadja a nemzet ítéletét. Becsületszavát adja, ha nem emelik a kvótát, ugy a jövő majoritástól, valamint Münnichtől nyilvánosan bocsá-

IV.

Lazárovits Demeter, ha üzleti ügyekben elutazott sokszor hetekig sem tért vissza.

Liána máskor nem igen gondolt vele; mit bánta, ha bármeddig odamaradt, vagy ha mindjárt harmadnap otthon volt már. Legfelebb azért örült, hogy letehetne vállairól az egész házra való felügyelet terhét.

De most nem kívánta, hogy haza jöjjön, sőt félt tőle.

Hiszen oly boldog volt ugy egyedül. Egyedül nappal s éjjel, mikor szabadon gondolhatott bármire, nem kellett rettegnie, hogy a szigorú Lazárovits Demeter kutató pillantásaival találkozik.

Ez az egyedüllét most különösen jól esett neki. S ez egyedüllét magányos óráiban csak rajta kapta magát, hogy mindig egy és ugyanaz a gondolata.

Valakire gondol. Ismeretlen ismerősére, arra a magastermetű, erős fiatal emberre, a kinek emlékéitől azóta nem bír szabadulni.

Most is rá gondol, mikor ott ül a szalonban.

Lábai alatt a zsámolyon le van terítve egy finoman kikészített, pompásan kivarrott őzbőr.

Nemes Ferenc ajándéka, melyet tegnap, hogy áthozott a Sárváry gróf lovásza, Nemes Ferenc bejelen-

tette, hogy ő nagysága szíves engedelmevel ma látogatását fogja tenni.

Őt várja most Liána.

Sa mint ott ül a szalonban, az arca halavány pirtól van ellepve s keble lázasan piheg az egyszerű, de izléses ruha alatt. Kicsi, karcsu, csaknem sovány teste meg megrándul a kíváncsiságtól, a várakozástól.

Egész illendőnek tartja, hogy az ismeretlen ismerőst elfogadja. Hiszen az ajándék felajánlásával, mely most ott van piciny lábai alatt s a zsámoly takarójául szolgál, — csak udvariasságot tanusított vele szemben s most ez udvariasság mellett személyesen is óhajtván tiszteletét tenni: illő és méltányos, hogy elfogadja s udvariasságért egy pár köszönő szóval megjutalmazza.

S aztán?

Bizonyosan máskor is fognak találkozni; fel is keresi többször is itthon s ő ennek csak örül, mert unatkozik. Sétánál is társa lesz bizonyára gyakorta: s ez is jó lesz, legalább nem fog kóborolni egyedül. S lesznek egymásnak jó ismerősei.

Hogy most mért gondol szüntelenül rá: könnyen megmagyarázta magának.

Hiszen eléggé szokatlan véletlen idézte elő megismerkedésüket. S akkor meg se nézte jól; talán meg sem ismerné már. Hát utoljára is asszony és kíváncsi.

S egészen összerezzen, mikor kopognak az ajtón s a következő percben belép Nemes Ferenc.

Kifogástalan udvariassággal köszönti. S mikor Liána zavarodottan viszonzza üdvözlését s megkínálja üléssel, egész otthoniassággal foglal helyet a szemközt levő széken.

patot kér itt a házban, ha még képviselő lesz, vagy valami csapszékben, a hol majd találja. (Óriási derűtlenség.)

Beóthy Áko és **Pulszky Ágost** főszoalásai után áttértek az interpellációkra.

Hock János Ós-Budavárban a kereszt megcsufolásáért interpellál.

Percel Dezső válaszolja, hogy a főkapitány megtette a szükséges intézkedéseket.

Hock János tudomásul vette.

Szalay Imre interpellációja után

Szél Kálmán kéri, hogy a kvótabizottság iratait helyezték az irattárba.

Szilágyi Dezső elnök bucsuzóját a képviselők állva hallgatták végig. Megköszönte a bizalmat s a holnapi nappal — ugymond — visszatérünk hatalmunk forrásához, a néphez. A jelen ciklus válságaival, alkotásaival örökké emlékezetes lesz. Emlékezetessé teszi az ezredévi ünnep is, melyből a képviselőház méltóan kivette a maga részét. Megemlékezik ő folségéről és így végzi beszédét: **Éljen a király! Bizzék a nemzet magában!** (Hosszas éljenzés.)

Horánszky, Szederkényi, Lukács Béla és **Helfy** melegen megköszönték az elnök pártatlanságát, kéri az Istent, hogy őt erőben, egészségben megtartsa. (Viharos éljenzés.)

A Ház az elnök életetése közben oszlott föl.

TÁVIRATOK.

— **A felozlatás a főrendiházban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Bánffy b.** miniszterelnök átiratát a főrendiházban fél kettőkor vették egész csendben tudomásul.

— **Tűz egy petróleum-gyárban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este a külső soroksári uton levő petróleum-gyár leégett. Katasztrófa nem történt.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi október 3. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számlítatnak.

Buza uj 6.30—5.90; kószeres uj 5.40—5.20
rozs uj 5.30—5.10; árpa ószi 3.30—3.20; tavaszi 4.50—4.20; zab tavaszi 4.60—4.50; búkköny — — —
kukorica uj 3.80—3.20; kukorica ó — — —
széna 1.50—1.40; szalma 1.—80.—

Kínálat: erős, mintegy 480 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FÉRENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉRT)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK, A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

14465 sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. város árvatára végrehajthatónak, **Stokucsza Izák** és **kk. Stokucsza Mária** végrehajtást szenvedettek ellen 1000 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 2750. sz. tjkvben felvett 4934. hrsz. fekvőségnek megfelelő a pécsi 1215. sz. betétben bejegyzett I. 5511/1. hrsz. 3. sz. házra és 5511/2. hrsz. kertre 1836 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi október hó 20. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 183 frt 60 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1896. évi július hó 28. napján.
A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Lukrics István

kir. táblai bíró.

Vincellér-kertész

állást keres. Cim a kiadó-hivatalban.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja nagy választéku

siremlék raktárát

Ifj. Vogl János

Pécs, Vásár-tér 5. sz.

JANKOVITS HUGÓ-féle szappangyárral szemben.

16020. sz.
tk. 1896.

Póthirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Pécs sz. kir. város árvatára végrehajthatónak, **Kováts István** és neje szül. **Rutzky Kristina** pécsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 225 frt és jár. iránti végrehajtási ügyében 13975/tk. 96. sz. a kibocsátott árverési hirdeteményben a pécsi 2116. sz. tjkvben, illetve a 382. sz. betétben felvett f. 3183. hrsz. 95. sz. házra 900 frt kikiáltási áron Pécsen a pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság árverési szobájában 1896. évi október hó 16-ik napjának délelőtt 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. c. 167. §-a alapján **Kim Gáspár** ügyvéd pécsi lakos végrehajtató érdekében is 16 frt 65. kr. tőkekövetelése és jár. kielégítése végett megtartatni fog

A pécsi kir. törvényszék tkvi hatóság. Pécsen, 1896. augusztus 28-án.

Bogyay Pongrác

királyi törvényszéki bíró.

■ ■ ■ ■ ■ LEGOLCSÓBB ÁRAK. ■ ■ ■ ■ ■

Üzlet megnyitás.

Laskay Á. Sándor, Ferenciek-utca 2. szám (Sipőcz-ház)

az oroszlanhoz.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **Ferenciek-utca 2. szám alatt (Sipőcz-ház) egy**

rövid, kötött áru és fehérnemű üzletet

nyitottam. Első rangu gyárakkal való összeköttetésem alapján azon helyzetben vagyok, miszerint t. vevőimet a legolcsóbb árak mellett kiszolgálhassam, kérem a n. é. közönség becses pártfogását.

Laskay Á. Sándor

Ferenciek-utca 2. szám (Sipőcz-ház)

AZ OROSZLANHOZ.

■ ■ ■ ■ ■ SZOLID KISZOLGÁLÁS. ■ ■ ■ ■ ■

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és futószőnyegek.

Legnagyobb és legolcsóbb bevásárlási forrás!

Van szerencsénk a nagyérd. közönséget értesíteni, hogy a közelgő őszi idényre raktárunk

bel- és külföldi ruhakelmék
25 krtól, 4 frtig,

flanell- és lámakelmék, legujabb mintájú velenz és pi-quettek, valódi francia mosó-flanellek és vászon-árakkal igen dusan van felszerelve.

Ajánljuk egyszersmid legujabb kivitelű női felöltő-, jactett, vállgallér, körköpeny és szörme-áruinkat legjobb minőségben, mindent a

lehető legolcsóbb árak mellett!

A n. é. vevő közönség szives pártfogását kérve, vagyunk

kitünő tisztelettel

Klein TestvérekPécsett, Király-utca 3.
(hajó szálloda.)

Minták bérmentve küldetnek.

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és futószőnyegek.

Pécsett a Buzatéren. Ma vasárnap október hó 4-én vissza-vonhatlanul **utolsó nap** látható a**Hartkopf-féle****nagy művészeti és természet-rajzi****M U Z E U M.**

Panopticum 10 kr., gyermekeknek 6 kr.

Anatomia 10 kr., katalogus 6 kr.

Az élvezetes szórakozást nyújtó látogatásra kéri a n. t. közönséget

mély tisztelettel

HARTKOPF VILMOS

mintázó és mechanikus.

Hirdetmény.

A felszámolásban álló „Pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár“ 1896. évi október hó 18-án délelőtt 10 órakor hivatalos helyiségében: János utca 3. sz. (Áronffy-féle) házban

K Ö Z G Y Ű L É S T

tart, melyre a t. cz. részvényesek az alapszabályok 14. §-ára* való hivatkozással tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1., A felszámoló jelentése a felszámolás eredményéről.
- 2., A felügyelő bizottság jelentése.
- 3., Bejelentett indítványok tárgyalása.

A felszámoló bizottság.

* 14. §. Közgyűlésen szavazattal csak azon részvényesek birnak, kiknek a részvények az intézet részvénykönyveiben 8 nappal a közgyűlés megtartása előtt neveikre irattak és kik részvényeiket a közgyűlés napja előtt az intézetnél letették.

Vegyes asztali és muskatály szőlő

5 kilótól fölfelé.

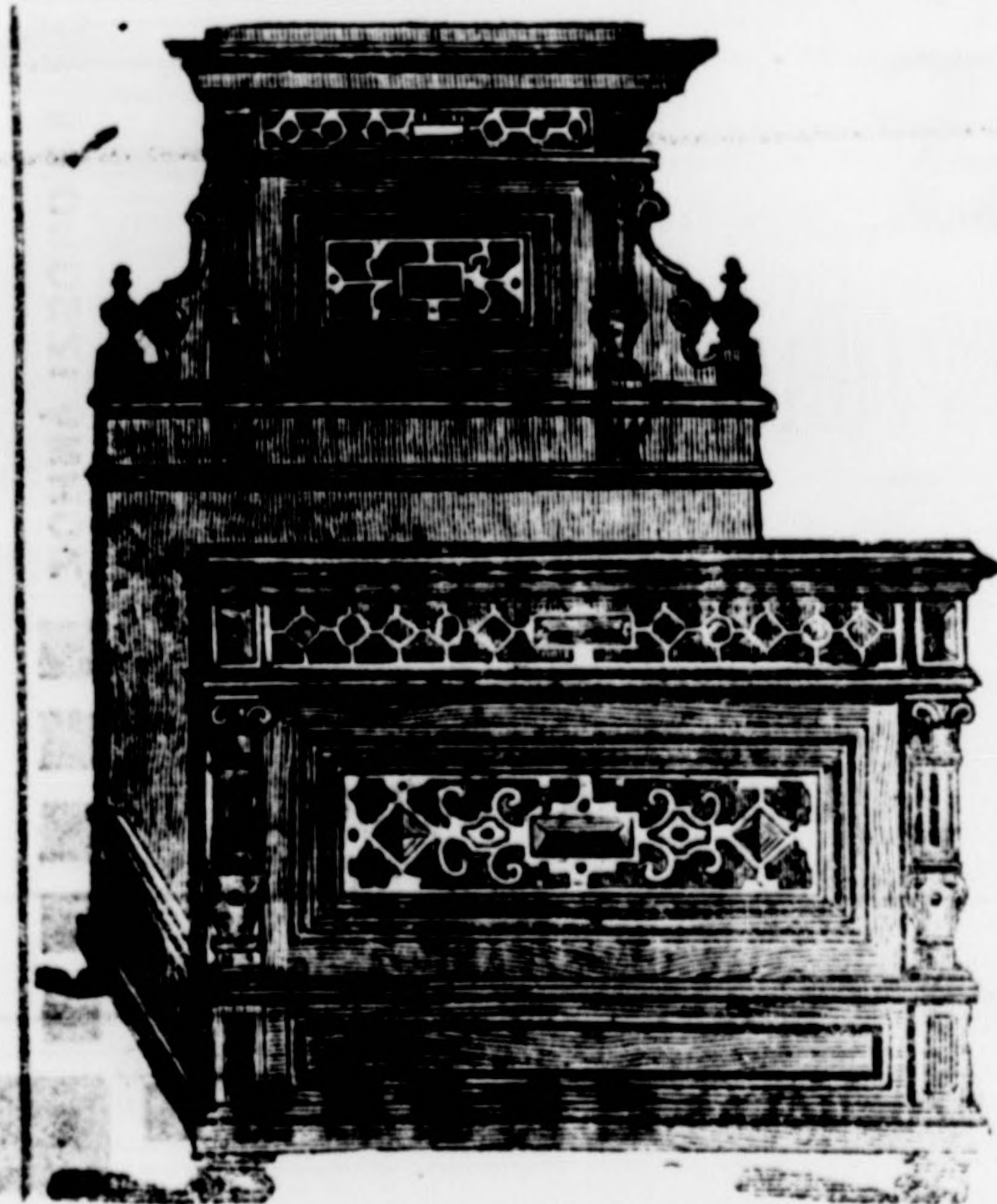
Árak:

Vegyes asztali szőlő különként 40 kr.

Muskatály szőlő . . különként 50 kr.

Megrendelhető: **Kindl Ferencznél**

Pécsett, Nepomuk-utca 33.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)